

henhold til lovgivningen og i henhold til de politiske retningslinjer, der foreligger.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det, at mange bliver afvist, rummer flere ting. For det første bliver mange asylansøgere udsat for en retssikkerhed, som er fyldt med alvorlige huller. De får ingen rådgivning i Udlændingestyrelsen, når de søger asyl, de er frataget muligheden for at anke til f.eks. Ombudsmanden og få tjekket deres sag, og de har begrænsede muligheder for at bringe nye oplysninger ind i sagen, uanset om de er nok så relevante. Der er altså alvorlige mangler i den retssikkerhed, vi tilbyder folk, der kommer hertil fra et fremmed land, hvor de er forfulgt, og det kan vi ikke være bekendt.

Vi udsætter dem for madpakkeordninger, som er aldeles uværdige, og der er alvorlige tegn på, at vi fængsler helt unødigt, uanset at loven siger, der skal bruges andre midler end fængsling. Vi sætter dem i lejre, hvor de kan risikere at sidde i ganske lang tid, uden at de faktisk får brugt deres energi, deres egenskaber og deres kvalifikationer. Vi kan også sende dem hjem, men hvis de ikke kan sendes hjem, kan de risikere at skulle vente i 18 måneder, før de overhovedet kan få opholdstilladelse, uanset at det er udsigtsløst at sende dem hjem. Og hvis de endelig får opholdstilladelse, skal de vente yderligere 8 år på at få deres ægtefælle til Danmark, så der er mange ting, der er forkerte.

Vi har været inde på, også tidligere, at man sender folk tilbage uden at have fuld sikkerhed for, at de kan vende sikkert tilbage. Vi har ikke opbygget et system, hvor vi altid har sikkerhed for, at vi får de nødvendige oplysninger.

Går vi til familiesammenføringsreglerne, er der mærkværdige og helt unødvendige regler i loven om, at man skal tilbage til sit hjemland for overhovedet at kunne få lov til at søge om at blive familiesammenført. Børnene er også udsat, hvis forældre i blandede ægteskaber bliver skilt, for så kan vi risikere, at børnene reelt mister kontakten med den ene forælder.

Jeg kunne nævne endnu flere ting, men det er vores opfattelse, at der er god grund til at kigge på selve udlændingeloven og ikke kun på den administrative praksis. Det kan gøres med en udlændingekommission, men vi mener egentlig også, man godt kunne gå i gang her og nu, for der er nok at tage fat på. Men hvis løsningen, vejen frem er, at det skal igennem en udlændingekommission og det skal nærmere undersøges,

hvad der er galt, vil vi gerne støtte det, og det er det, der ligger i forespørgslen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Introduktionsydelsen og den administrative praksis i udlændingelovgivningen har vi diskuteret vældig, vældig meget i dag under den foregående debat, må man nok sige. Det er også det, der nu er lagt op til med denne forespørgsel, men det er mit klare indtryk, at alt vedrørende udlændingelovgivningen fortsat kan diskuteres og også er blevet det af de ordførere, som hidtil har været på.

Men det, jeg ikke synes vi har diskuteret særlig meget, er, hvad vi vil stille op med et samfund, der bliver mere og mere præget af fremmede, så Danmark udvikles til et andet samfund end det, vi har kendt, og det, der har været gældende hidtil. Dansk Folkeparti mener, at udviklingen er kørt vældig, vældig meget af sporet, og Folketinget har aldrig, aldrig gjort sig ulejlighed med at vurdere, hvad denne tilstrømning rent faktisk betyder for Danmark.

Der er ingen tvivl om – det er der jo også socialdemokrater, der har sagt offentligt – at vi er et multietnisk samfund. Nu er det ikke bare, som den tidligere indenrigsminister Birte Weiss sagde på et tidspunkt, i mini-format. Nej, nu giver man klart udtryk for i offentligheden, at Danmark er et multietnisk samfund.

Der er ingen tvivl om, at Danmark mere og mere bliver et multietnisk samfund, og spørgsmålet er, om den danske befolkning er interesseret i, at det udvikler sig på den måde. Jeg skal ikke tage befolkningen til indtægt som sådan, jeg skal bare give udtryk for, hvordan jeg mener, det forholder sig. Ud fra det, jeg hører i min dagligdag, de henvendelser jeg får i form af breve, telefonopringninger og når jeg er ude til møder, tror jeg ikke, det er det, den danske befolkning ønsker.

Dansk Folkeparti kunne fortsat godt ønske sig en folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Den folkeafstemning har vi foreslået gentagne gange her i Folketinget, men desværre med et negativt resultat og afvisning fra de øvrige partier.

Når man begynder at kigge lidt på tallene, ser man, at antallet af registrerede – registrerede, for der er jo også nogle, der ikke er registrerede – spontane asylsøgere i 1998 var 5.702, og at der i første halvår 1999 blev registreret – og der er altså stadig endnu flere, der bare ikke er registreret endnu – 3.328 spontane asylsøgere